

18 februari driewijkdienst; Immanuëlkerk; ds. Gerrit van Dijk; Piet George Klootwijk

De kaarsen wordt aangestoken Moment van stilte voor persoonlijke bezinning

Welkom

staande

Zingen: Lied 247: 1, 3 en 5

staande

1 Blijf mij na-bij, wan-neer het dui-ter daalt.
De nacht valt in, waar-in geen licht meer straalt.
An-de-re hel-pers, Heer, ont-val-len mij.
Der hul-pe-lo-zen hulp, wees mij na - bij.

3. U heb ik nodig, uw genade is mijn enig licht in nacht en duisternis. Wie anders zal mijn leidsman zijn dan Gij? In nacht en ontij, Heer, blijf mij nabij.
5. Houd, Heer, uw kruis hoog voor mijn brekend oog, licht in het duister, wijs de weg omhoog. Uw dag breekt aan, de schaduw gaat voorbij. In dood en leven, Heer, wees Gij nabij.

Bemoediging en groet

staande

Psalmgebed: Psalm 116 (gedeelte)

Zingen: Lied 116: 1, 4, 5 en 7

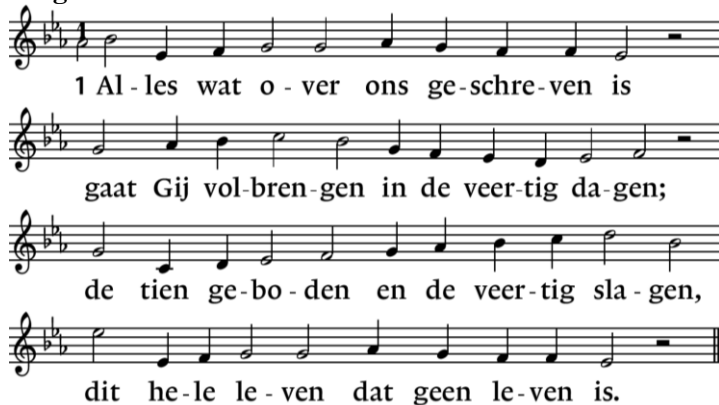

1 God heb ik lief, want die ge-trou-we Heer
nam, toen ik riep, met toe-ge-ne-gen o-ren
mijn woor-den aan. Hij zal mij blij-ven ho-ren
en le-vens-lang ben ik niet een-zaam meer.

4. O God, mijn God, die van de dood mij redt, mijn tranen afwist! Voor het oog des Heren mag ik weer vrij in 's levens land verkeren, geen steen die stoot waar ik mijn voeten zet.
5. O 'k heb geloofd, ik wist het wel dat Gij nog met mij waart in 't diepst van mijn benauwen, toen 'k in mijn angst geen mens meer kon vertrouwen en leugen werd wat men mij troostend zei.
7. De dood van een die Hem is toegewijd staat God te duur. O Heer, mijns levens hoeder, uw dienstknecht ben ik, dienstmaagd was mijn moeder. Uw eigen ben ik, Gij hebt mij bevrijd!

Gebet

Zingen: Lied 536: 1 en 4

1 Al-les wat o-ver ons ge-schre-ven is
gaat Gij vol-bren-gen in de veer-tig da-gen;
de tien ge-bo-den en de veer-tig sla-gen,
dit he-le le-ven dat geen le-ven is.

4. Gij onderhoudt de vlam van ons bestaan. Aan U, o Heer, ontleent het brood zijn leven. Ons is een loflied in de mond gegeven, sinds Gij de weg van 't offer zijt gegaan.

Bijbellezing: Marcus 8: 27 – 34

Jezus vertrok met zijn leerlingen naar de dorpen in de buurt van Caesarea Filippi. Onderweg vroeg hij aan zijn leerlingen: 'Wie zeggen de mensen dat ik ben?' Ze antwoordden: 'Johannes de Doper, en anderen zeggen Elia, en weer anderen zeggen dat u een van de profeten bent.' Toen vroeg hij hun: 'En wie ben ik volgens jullie?' Petrus antwoordde: 'U bent de messias.' Hij verbood hun op strenge toon om met iemand hierover te spreken.

Hij begon hun te leren dat de Mensenzoon veel zou moeten lijden en door de oudsten van het volk, de hogepriesters en de schriftgeleerden verworpen zou worden, en dat hij gedood zou worden, maar drie dagen later zou opstaan; hij sprak hierover in alle openheid. Toen nam Petrus hem apart en begon hem fel terecht te wijzen. Maar hij draaide zich om, keek zijn leerlingen aan en wees Petrus streng terecht met de woorden: 'Ga terug, achter mij, Satan! Je denkt niet aan wat God wil, maar alleen aan wat de mensen willen.'

Hij riep de menigte samen met de leerlingen bij zich en zei: 'Wie mijn volgeling wil zijn, moet zichzelf verloochenen, zijn kruis op zich nemen en zo achter mij aan komen.

Zingen: Lied 578: 1, 2, 3 en 6

1 O kostbaar kruis, o wonder Gods,
 waar-aan de prins der glo-rie stierf;
 ik wil om U zijn zon-der trots,
 ik acht ver-lies wat ik ver-wierf.

2. Bewaar mij dat ik roemen zou dan in mijns Heren Christi dood. Al wat ik anders noemen zou is niets bij dit mysterie groot.
3. O angst en liefde, ondereen vermengd als water en als bloed, zij wijzen naar het wonder heen van Hem die op de aarde boet.
6. De aarde zelf is veel te klein voor wie U waarlijk loven wil. Uw liefde is een groot geheim, zij vraagt geheel mijn hart en ziel.

Preek

Zingen: Hemelhoog 181

1. Hij kwam bij ons, heel ge - woon.
 De Zoon van God als men - sen - zoon.
 En dien - de ons als een knecht,
 Hij heeft zijn le - ven af - ge - legd.

refrein: Zie on-ze God, de Ko-ning -knecht.
 Hij heeft zijn le - ven af - ge - legd.
 Zijn voor-beeld roept om te die-nen el-ke dag,
 ge-dragen door zijn liefd' en kracht.

2. En in de tuin van de pijn verkoos Hij als een lam te zijn, verscheurd door angst en verdriet maar toch zei Hij: Uw wil geschied <i>refrein</i>	2. Zie je de wonden zo diep. De hand die aard' en hemel schiep, vergaf de hand die Hem sloeg. De man, die onze zonden droeg. <i>refrein</i>	3. Wij willen worden als Hij. Elkanders lasten dragen wij. Wie is er ned'rig en klein? Die zal bij ons de grootste zijn. <i>refrein</i>

Gezongen Apostolicum: Lied 340b

Ik geloof in God de Vader, de Almachtige, Schepper des hemels en der aarde. En in Jezus Christus, zijn eniggeboren Zoon, onze Heer, die ontvangen is van de heilige Geest, geboren uit de maagd Maria, die geleden heeft onder Pontius Pilatus, is gekruisigd, gestorven en begraven, nedergedaald ter helle, ten derden dage wederom opgestaan van de doden, opgevaren ten hemel, zittende ter rechterhand Gods, des almachtigen Vaders, vanwaar Hij komen zal om te oordelen de levenden en de doden. Ik geloof in de heilige Geest, ik geloof één heilige, algemene, christelijke kerk, de gemeenschap der heiligen, vergeving der zonden, wederopstanding des vleses en een eeuwig leven. Amen, amen, amen.

Dankgebed, voorbeden, stil gebed, Onze Vader

Collecten

Zingen: Lied 263

staande

1 Wees Gij mijn toe-vlucht de ko-men-de nacht,
 de mor-gen die ik on-danks al-les ver-wacht.
 Hoe kan ik gaan sla-pen, als Gij er niet zijt,
 die mij van het don-ker en wan-hoop be-vrijdt.

2. Wees Gij mijn wijsheid, de rust in mijn hart, bevrijding van wat mij ontstelt en verwacht, de hoop die mij grond geeft als alles verdwijnt, het duister me aangrijpt, de zon niet meer schijnt.
3. Gij zelf moet meegaan, uw lichtend gelaat, een gids die mij voorgaat en nimmer verlaat. De dag loopt ten einde, de nacht is nabij, wees Gij nu mijn toekomst, het duister voorbij.

Zegen

staande